



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 180/2015-15

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 12. mája 2015 predbežne prerokoval sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSŤ, s. r. o., Pribinova 25, Bratislava, zastúpenej obchodnou spoločnosťou Fridrich Paľko, s. r. o., Grösslingová 4, Bratislava, v mene ktorej koná konateľ a advokát doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., vo veci namietaného porušenia jej základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva podľa čl. 47 Charty základných práv Európskej únie postupom Krajského súdu v Žiline a jeho uzneseniami sp. zn. 6 CoE/80/2012 z 31. januára 2013 (Rvp 3799/2014), sp. zn. 3 CoE/182/2012 z 11. apríla 2013 (Rvp 3800/2014), sp. zn. 3 CoE/26/2013 z 15. mája 2013 (Rvp 3934/2014), sp. zn. 9 CoE/54/2012 z 29. novembra 2012 (Rvp 4007/2014), sp. zn. 20 CoE/142/2012 z 13. marca 2013 (Rvp 4101/2014), sp. zn. 3 CoE/164/2012 zo 14. februára 2013 (Rvp 4712/2014), sp. zn. 8 CoE/84/2013 z 28. júna 2013 (Rvp 4734/2014), sp. zn. 3 CoE/241/2012 zo 16. mája 2013 (Rvp 4780/2014), sp. zn. 5 CoE/42/2012 z 30. júla 2012 (Rvp 4849/2014), sp. zn. 2 CoE/68/2012 z 18. decembra 2012 (Rvp 4850/2014), sp. zn. 21 CoE/143/2012 z 13. februára 2013 (Rvp 4851/2014), sp. zn. 2 CoE/195/2012 z 27. marca 2013 (Rvp 4852/2014), sp. zn. 2 CoE/138/2012 z 25. mája 2012 (Rvp 5268/2014), sp. zn. 1 CoE/87/2012 z 31. júla 2012 (Rvp 5269/2014), sp. zn. 10 CoE/73/2012 z 30. januára 2013 (Rvp 5383/2014), sp. zn. 5 CoE/52/2012

z 28. septembra 2012 (Rvp 5384/2014), sp. zn. 20 CoE/73/2012 z 1. augusta 2012 (Rvp 5385/2014), sp. zn. 9 CoE/76/2012 z 29. januára 2012 (Rvp 6243/2014), sp. zn. 1 CoE/201/2012 z 12. februára 2013 (Rvp 6545/2014), sp. zn. 8 CoE/65/2012 z 30. októbra 2012 (Rvp 6546/2014), sp. zn. 21 CoE/162/2012 z 31. októbra 2012 (Rvp 6547/2014), sp. zn. 8 CoE/3/2013 z 28. februára 2013 (Rvp 6548/2014), sp. zn. 9 CoE/98/2013 z 31. júla 2013 (Rvp 6549/2014), sp. zn. 5 CoE/45/2012 z 30. júla 2012 (Rvp 6550/2014), sp. zn. 3 CoE/111/2012 z 28. augusta 2012 (Rvp 6551/2014), sp. zn. 20 CoE/257/2012 zo 4. júna 2013 (Rvp 6552/2014), sp. zn. 7 CoE/64/2012 z 31. januára 2013 (Rvp 7127/2014), sp. zn. 21 CoE/168/2012 z 13. februára 2013 (Rvp 7128/2014), sp. zn. 21 CoE/81/2013 z 25. septembra 2013 (Rvp 7129/2014), sp. zn. 1 CoE/81/2012 z 10. júla 2012 (Rvp 7130/2014), sp. zn. 6 CoE/11/2013 z 31. mája 2013 (Rvp 7131/2014), sp. zn. 8 CoE/83/2013 z 31. mája 2013 (Rvp 7269/2014), sp. zn. 6 CoE/11/2013 z 31. mája 2013 (Rvp 7270/2014), sp. zn. 5 CoE/34/2012 z 25. júna 2012 (Rvp 7581/2014), sp. zn. 7 CoE/85/2012 zo 16. januára 2013 (Rvp 7582/2014), sp. zn. 20 CoE/19/2013 z 18. apríla 2013 (Rvp 7583/2014), sp. zn. 21 CoE/217/2012 z 10. apríla 2013 (Rvp 7584/2014), sp. zn. 1 CoE/118/2012 z 8. januára 2013 (Rvp 7585/2014), sp. zn. 3 CoE/124/2012 z 24. januára 2013 (Rvp 7586/2014), sp. zn. 7 CoE/36/2012 z 28. novembra 2012 (Rvp 8434/2014), sp. zn. 3 CoE/4/2013 z 12. februára 2013 (Rvp 8435/2014), sp. zn. 2 CoE/43/2013 z 25. septembra 2013 (Rvp 8521/2014), sp. zn. 5 CoE/53/2012 z 28. septembra 2012 (Rvp 8522/2014), sp. zn. 3 CoE/112/2012 z 10. januára 2013 (Rvp 8523/2014), sp. zn. 7 CoE/81/2012 z 27. februára 2012 (Rvp 8652/2014), sp. zn. 1 CoE/194/2012 z 5. februára 2013 (Rvp 8653/2014), sp. zn. 5 CoE/81/2012 z 28. decembra 2012 (Rvp 8654/2014), sp. zn. 1 CoE/188/2012 z 3. decembra 2012 (Rvp 8736/2014), sp. zn. 8 CoE/50/2012 z 30. októbra 2012 (Rvp 8737/2014), sp. zn. 7 CoE/16/2012 z 28. novembra 2012 (Rvp 8738/2014), sp. zn. 8 CoE/21/2013 z 30. januára 2013 (Rvp 8739/2014), sp. zn. 7 CoE/16/2012 z 28. novembra 2012 (Rvp 8932/2014), sp. zn. 20 CoE/97/2012 z 10. októbra 2012 (Rvp 8933/2014), sp. zn. 5 CoE/78/2012 z 28. decembra 2012 (Rvp 9295/2014), sp. zn. 2 CoE/210/2012 z 27. marca 2013 (Rvp 9296/2014), sp. zn. 6 CoE/14/2013 z 28. marca 2013

(Rvp 9297/2014), sp. zn. 8 CoE/75/2012 z 30. novembra 2012 (Rvp 9298/2014), sp. zn. 2 CoE/161/2012 z 27. marca 2013 (Rvp 9506/2014), sp. zn. 20 CoE/258/2012 zo 7. mája 2013 (Rvp 9599/2014), sp. zn. 20 CoE/142/2012 z 15. januára 2013 (Rvp 9600/2014), sp. zn. 3 CoE/146/2012 z 5. februára 2013 (Rvp 10023/2014), sp. zn. 3 CoE/58/2012 z 27. septembra 2012 (Rvp 10024/2014), sp. zn. 21 CoE/101/2012 z 30. mája 2012 (Rvp 10305/2014), sp. zn. 9 CoE/39/2012 z 28. júna 2012 (Rvp 10306/2014), sp. zn. 10 CoE/10/2013 z 31. januára 2013 (Rvp 10801/2014), sp. zn. 8 CoE/29/2013 z 28. februára 2013 (Rvp 10802/2014), sp. zn. 2 CoE/212/2012 z 27. marca 2013 (Rvp 10803/2014), sp. zn. 1 CoE/197/2012 z 19. marca 2013 (Rvp 10804/2014), sp. zn. 21 CoE/259/2012 z 29. mája 2013 (Rvp 10805/2014), sp. zn. 3 CoE/182/2012 z 11. apríla 2013 (Rvp 10816/2014), sp. zn. 7 CoE/83/2012 z 31. januára 2013 (Rvp 10817/2014), sp. zn. 20 CoE/256/2012 z 28. mája 2013 (Rvp 10961/2014), sp. zn. 20 CoE/151/2012 z 13. februára 2013 (Rvp 10962/2014), sp. zn. 20 CoE/98/2012 z 18. septembra 2012 (Rvp 10963/2014), sp. zn. 9 CoE/81/2012 z 29. novembra 2012 (Rvp 11339/2014), sp. zn. 1 CoE/184/2012 z 3. decembra 2012 (Rvp 11340/2014), sp. zn. 2 CoE/154/2012 z 30. januára 2013 (Rvp 11369/2014), sp. zn. 8 CoE/56/2013 z 26. apríla 2013 (Rvp 11370/2014), sp. zn. 5 CoE/32/2013 z 28. marca 2013 (Rvp 11371/2014), sp. zn. 20 CoE/48/2012 z 10. júla 2012 (Rvp 12235/2014), sp. zn. 10 CoE/80/2012 z 30. apríla 2013 (Rvp 12236/2014), sp. zn. 6 CoE/86/2012 z 31. januára 2013 (Rvp 12362/2014), sp. zn. 7 CoE/30/2013 z 27. februára 2013 (Rvp 12363/2014), sp. zn. 21 CoE/158/2012 z 13. februára 2013 (Rvp 12792/2014) a sp. zn. 6 CoE/66/2013 z 31. mája 2013 (Rvp 12793/2014) a postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a jeho uzneseniami sp. zn. 5 ECdo/150/2013 z 8. januára 2014 (Rvp 3799/2014), sp. zn. 4 CoE/77/2013 z 12. decembra 2013 (Rvp 3800/2014), sp. zn. 5 Oboer/292/2013 z 27. novembra 2013 (Rvp 3934/2014), sp. zn. 7 ECdo/146/2013 z 29. januára 2014 (Rvp 4007/2014), sp. zn. 5 Oboer/288/2013 z 27. novembra 2013 (Rvp 4101/2014), sp. zn. 7 ECdo/141/2013 z 9. januára 2014 (Rvp 4712/2014), sp. zn. 7 ECdo/279/2013 z 5. februára 2014 (Rvp 4734/2014), sp. zn. 6 ECdo/260/2013 z 15. januára 2014 (Rvp 4780/2014), sp. zn. 1 Cdo/3/2013 z 30. januára 2014 (Rvp 4849/2014), sp. zn. 5 Oboer/66/2013 z 12. februára 2014

(Rvp 4850/2014), sp. zn. 5 Oboer/105/2013 z 10. februára 2014 (Rvp 4851/2014), sp. zn. 4 ECdo/184/2013 z 28. januára 2014 (Rvp 4852/2014), sp. zn. 5 Oboer/352/2013 z 19. decembra 2013 (Rvp 5268/2014), sp. zn. 4 ECdo/99/2013 z 19. februára 2014 (Rvp 5269/2014), sp. zn. 5 ECdo/148/2013 z 25. februára 2014 (Rvp 5383/2014), sp. zn. 6 Cdo/82/2013 z 22. januára 2014 (Rvp 5384/2014), sp. zn. 1 Cdo/2/2013 z 30. januára 2014 (Rvp 5385/2014), sp. zn. 5 Oboer/73/2013 z 22. januára 2014 (Rvp 6243/2014), sp. zn. 5 Oboer/64/2013 z 20. marca 2014 (Rvp 6545/2014), sp. zn. 5 ECdo/5/2014 z 25. februára 2014 (Rvp 6546/2014), sp. zn. 3 Oboer/216/2013 z 24. marca 2014 (Rvp 6547/2014), sp. zn. 3 Oboer/141/2013 z 25. februára 2014 (Rvp 6548/2014), sp. zn. 4 Oboer/329/2013 z 28. februára 2014 (Rvp 6549/2014), sp. zn. 5 Cdo/411/2012 z 19. februára 2014 (Rvp 6550/2014), sp. zn. 3 Cdo/391/2012 z 19. februára 2014 (Rvp 6551/2014), sp. zn. 8 ECdo/45/2013 zo 17. februára 2014 (Rvp 6552/2014), sp. zn. 4 Oboer/125/2013 z 28. februára 2014 (Rvp 7127/2014), sp. zn. 3 Oboer/106/2013 zo 17. marca 2014 (Rvp 7128/2014), sp. zn. 2 ECdo/14/2014 z 26. februára 2014 (Rvp 7129/2014), sp. zn. 7 Cdo/246/2012 z 19. februára 2014 (Rvp 7130/2014), sp. zn. 3 Oboer/333/2013 z 25. februára 2014 (Rvp 7131/2014), sp. zn. 3 Oboer/359/2013 z 27. januára 2014 (Rvp 7269/2014), sp. zn. 3 OboE/139/2013 z 25. februára 2014 (Rvp 7270/2014), sp. zn. 6 Cdo/371/2012 z 19. februára 2014 (Rvp 7581/2014), sp. zn. 7 ECdo/172/2013 z 9. apríla 2014 (Rvp 7582/2014), sp. zn. 8 ECdo/44/2013 zo 17. februára 2014 (Rvp 7583/2014), sp. zn. 7 ECdo/244/2013 z 9. apríla 2014 (Rvp 7584/2014), sp. zn. 5 Oboer/100/2013 z 10. apríla 2014 (Rvp 7585/2014), sp. zn. 4 ECdo/91/2013 z 26. marca 2014 (Rvp 7586/2014), sp. zn. 5 Oboer/18/2013 z 20. marca 2014 (Rvp 8434/2014), sp. zn. 1 Oboer/179/2013 z 19. februára 2014 (Rvp 8435/2014), sp. zn. 7 ECdo/42/2014 z 25. marca 2014 (Rvp 8521/2014), sp. zn. 5 ECdo/56/2014 z 13. marca 2014 (Rvp 8522/2014), sp. zn. 4 Oboer/47/2013 z 31. marca 2014 (Rvp 8523/2014), sp. zn. 2 ECdo/193/2013 z 27. februára 2014 (Rvp 8652/2014), sp. zn. 3 Oboer/63/2013 z 27. marca 2014 (Rvp 8653/2014), sp. zn. 1 Oboer/92/2013 z 27. novembra 2013 (Rvp 8654/2014), sp. zn. 3 ECdo/75/2013 z 13. februára 2014 (Rvp 8736/2014), sp. zn. 7 ECdo/166/2013 z 9. apríla 2014 (Rvp 8737/2014), sp. zn. 3 Oboer/29/2013 z 27. marca 2014

(Rvp 8738/2014), sp. zn. 1 Oboer/197/2013 z 19. februára 2014 (Rvp 8739/2014), sp. zn. 3 OboE/77/2013 z 27. marca 2014 (Rvp 8932/2014), sp. zn. 6 Cdo/391/2012 z 26. marca 2014 (Rvp 8933/2014), sp. zn. 1 ECdo/81/2013 z 24. apríla 2014 (Rvp 9295/2014), sp. zn. 3 Oboer/290/2013 z 29. apríla 2014 (Rvp 9296/2014), sp. zn. 5 Oboer/211/2013 z 29. apríla 2014 (Rvp 9297/2014), sp. zn. 3 ECdo/182/2013 z 10. apríla 2014 (Rvp 9298/2014), sp. zn. 3 Oboer/157/2013 z 29. apríla 2014 (Rvp 9506/2014), sp. zn. 5 Oboer/206/2013 z 21. mája 2014 (Rvp 9599/2014), sp. zn. 3 Oboer/89/2013 z 29. mája 2014 (Rvp 9600/2014), sp. zn. 4 Oboer/174/2013 z 30. apríla 2014 (Rvp 10023/2014), sp. zn. 1 ECdo/97/2013 z 21. mája 2014 (Rvp 10024/2014), sp. zn. 1 Cdo/42/2013 z 30. januára 2014 (Rvp 10305/2014), sp. zn. 3 ECdo/113/2013 z 13. februára 2014 (Rvp 10306/2014), sp. zn. 3 Oboer/181/2013 z 29. apríla 2014 (Rvp 10801/2014), sp. zn. 4 Oboer/177/2013 z 30. apríla 2014 (Rvp 10802/2014), sp. zn. 4 ECdo/174/2013 z 26. mája 2014 (Rvp 10803/2014), sp. zn. 3 Oboer/191/2013 z 29. mája 2014 (Rvp 10804/2014), sp. zn. 5 ECdo/22/2014 z 8. apríla 2014 (Rvp 10805/2014), sp. zn. 4 ECdo/88/2014 z 21. januára 2014 (Rvp 10816/2014), sp. zn. 5 ECdo/157/2013 z 10. júna 2014 (Rvp 10817/2014), sp. zn. 2 ECdo/278/2013 z 30. apríla 2014 (Rvp 10961/2014), sp. zn. 2 OboE/42/2013 z 30. septembra 2013 (Rvp 10962/2014), sp. zn. 6 ECdo/97/2013 zo 7. mája 2014 (Rvp 10963/2014), sp. zn. 5 ECdo/85/2013 z 9. apríla 2014 (Rvp 11339/2014), sp. zn. 1 ECdo/82/2013 z 24. apríla 2014 (Rvp 11340/2014), sp. zn. 3 ECdo/59/2013 z 9. júna 2014 (Rvp 11369/2014), sp. zn. 5 ECdo/23/2014 z 8. apríla 2014 (Rvp 11370/2014), sp. zn. 8 ECdo/25/2014 zo 4. júna 2014 (Rvp 11371/2014), sp. zn. 4 Oboer/87/2013 z 30. mája 2014 (Rvp 12235/2014), sp. zn. 6 ECdo/25/2014 z 29. mája 2014 (Rvp 12236/2014), sp. zn. 3 Oboer/178/2013 z 25. júna 2014 (Rvp 12362/2014), sp. zn. 5 Oboer/176/2013 z 30. júna 2014 (Rvp 12363/2014), sp. zn. 6 ECdo/129/2013 z 20. júna 2014 (Rvp 12792/2014) a sp. zn. 2 ECdo/291/2013 z 30. apríla 2014 (Rvp 12793/2014) a takto

rozhodol:

1. Sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., vedené pod sp. zn. Rvp 3799/2014, Rvp 3800/2014, Rvp 3934/2014, Rvp 4007/2014, Rvp 4101/2014, Rvp 4712/2014, Rvp 4734/2014, Rvp 4780/2014, Rvp 4849/2014, Rvp 4850/2014, Rvp 4851/2014, Rvp 4852/2014, Rvp 5268/2014, Rvp 5269/2014, Rvp 5383/2014, Rvp 5384/2014, Rvp 5385/2014, Rvp 6243/2014, Rvp 6545/2014, Rvp 6546/2014, Rvp 6547/2014, Rvp 6548/2014, Rvp 6549/2014, Rvp 6550/2014, Rvp 6551/2014, Rvp 6552/2014, Rvp 7127/2014, Rvp 7128/2014, Rvp 7129/2014, Rvp 7130/2014, Rvp 7131/2014, Rvp 7269/2014, Rvp 7270/2014, Rvp 7581/2014, Rvp 7582/2014, Rvp 7583/2014, Rvp 7584/2014, Rvp 7585/2014, Rvp 7586/2014, Rvp 8434/2014, Rvp 8435/2014, Rvp 8521/2014, Rvp 8522/2014, Rvp 8523/2014, Rvp 8652/2014, Rvp 8653/2014, Rvp 8654/2014, Rvp 8736/2014, Rvp 8737/2014, Rvp 8738/2014, Rvp 8739/2014, Rvp 8932/2014, Rvp 8933/2014, Rvp 9295/2014, Rvp 9296/2014, Rvp 9297/2014, Rvp 9298/2014, Rvp 9506/2014, Rvp 9599/2014, Rvp 9600/2014, Rvp 10023/2014, Rvp 10024/2014, Rvp 10305/2014, Rvp 10306/2014, Rvp 10801/2014, Rvp 10802/2014, Rvp 10803/2014, Rvp 10804/2014, Rvp 10805/2014, Rvp 10816/2014, Rvp 10817/2014, Rvp 10961/2014, Rvp 10962/2014, Rvp 10963/2014, Rvp 11339/2014, Rvp 11340/2014, Rvp 11369/2014, Rvp 11370/2014, Rvp 11371/2014, Rvp 12235/2014, Rvp 12236/2014, Rvp 12362/2014, Rvp 12363/2014, Rvp 12792/2014 a sp. zn. Rvp 12793/2014 spája na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. III. ÚS 180/2015.

2. Sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli 7. apríla 2014, 14. apríla 2014, 22. apríla 2014, 23. apríla 2014, 25. apríla 2014, 28. apríla 2014, 6. mája 2014, 12. mája 2014, 26. mája 2014, 30. mája 2014, 13. júna 2014, 20. júna 2014, 30. júna 2014, 14. júla 2014, 17. júla 2014, 21. júla 2014, 23. júla 2014, 28. júla 2014, 4. augusta 2014, 7. augusta 2014, 11. augusta 2014, 18. augusta 2014, 19. augusta 2014, 25. augusta 2014, 26. augusta 2014, 28. augusta 2014, 8. septembra 2014, 10. septembra 2014, 16. septembra 2014, 22. septembra 2014 a 26. septembra 2014 doručené sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., Pribinova 25, Bratislava (ďalej len „sťažovateľka“), vo veci namietaného porušenia jej základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a práva podľa čl. 47 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“) označeným postupom a uzneseniami Krajského súdu v Žiline (ďalej len „postup a uznesenia krajského súdu“) a označeným postupom a uzneseniami Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „postup a uznesenia najvyššieho súdu“).

Zo sťažností a z pripojených príloh vyplýva, že sťažovateľka sa v rámci svojej podnikateľskej činnosti zaoberá inter alia poskytovaním úverov z vlastných zdrojov a že v rámci tejto činnosti poskytla na základe zmlúv o úvere uzavretých s fyzickými osobami – dlžníkmi úvery, ktoré boli títo povinní vrátiť podľa podmienok dojednaných v úverových zmluvách. Vzhľadom na skutočnosť, že dlžníci dobrovoľne nepristúpili k úhrade svojich záväzkov, stali sa pohľadávky sťažovateľky splatnými. Na základe exekučných titulov – rozhodcovských rozsudkov, resp. notárskych zápisníc – boli v prospech sťažovateľky začaté exekučné konania, v priebehu ktorých príslušné prvostupňové súdy uzneseniami rozhodli o ich zastavení. Po podaní odvolaní sťažovateľkou krajský súd uzneseniami potvrdil prvostupňové uznesenia ako vecne správne. Keďže krajský súd „*sa nesprávne vysporiadal s právnymi argumentmi oprávneného a pochybil pri aplikácii únieového práva*“, podala sťažovateľka proti jeho uzneseniam dovolania, ktoré však najvyšší súd uzneseniami odmietol ako neprípustné.

Sťažovateľka v predostretej argumentácii atakuje právne závery vyplývajúce z rozhodovacej činnosti všeobecných súdov, ktorým vytýka ich nesprávnosť z hľadiska právneho posúdenia relevantných hmotnoprávných ustanovení príslušných právnych predpisov na predmetnú právnu vec sa vzťahujúcich a zároveň poskytuje ústavnému súdu vlastnú interpretáciu právnych predpisov vzťahujúcich sa na uvedené konania. Poukazujúc na rozsiahlu judikatúru Súdneho dvora Európskej únie (ďalej len „Súdny dvor“) sťažovateľka vyjadruje presvedčenie, že krajský súd ani najvyšší súd pri svojom rozhodovaní nepostupovali podľa Smernice Rady č. 93/13/ES, ktorá, pokiaľ ide o výklad čl. 47 charty, ukladá vnútroštátnym súdom povinnosť dôsledne uplatňovať princíp kontradiktórnosti konania, čo sa v jej prípade nestalo, keďže je evidentné, že oba súdy odopreli sťažovateľke možnosť vyjadriť sa k „*nepriateľnej podmienke*“, ako aj k prípadnému vyjadreniu povinného.

V nadväznosti na uvedené sťažovateľka v petite žiada, aby ústavný súd vydal rozhodnutie, ktorým vysloví porušenie jej základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 ústavy, práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a práva podľa čl. 47 charty postupom a uzneseniami krajského súdu a postupom a uzneseniami najvyššieho súdu v uvedených konaniach, zruší uznesenia krajského súdu a uznesenia najvyššieho súdu, veci vráti krajskému súdu na ďalšie konanie a sťažovateľke prizná primerané finančné zadosťučinenie, ako aj úhradu trov konania.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

1. K spoločnému prerokovaniu vecí

Podľa § 31a zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha veci to nevylučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku.

Podľa § 112 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku môže súd v záujme hospodárnosti konania spojiť na spoločné konanie veci, ktoré sa uňho začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov.

Zákon o ústavnom súde nemá osobitné ustanovenie o spojení vecí, avšak v súlade s citovaným § 31a zákona o ústavnom súde možno v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy použiť na prípadné spojenie vecí primerane § 112 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

S prihliadnutím na obsah sťažností vedených ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 3799/2014, Rvp 3800/2014, Rvp 3934/2014, Rvp 4007/2014, Rvp 4101/2014, Rvp 4712/2014, Rvp 4734/2014, Rvp 4780/2014, Rvp 4849/2014, Rvp 4850/2014,

Rvp 4851/2014, Rvp 4852/2014, Rvp 5268/2014, Rvp 5269/2014, Rvp 5383/2014,
Rvp 5384/2014, Rvp 5385/2014, Rvp 6243/2014, Rvp 6545/2014, Rvp 6546/2014,
Rvp 6547/2014, Rvp 6548/2014, Rvp 6549/2014, Rvp 6550/2014, Rvp 6551/2014,
Rvp 6552/2014, Rvp 7127/2014, Rvp 7128/2014, Rvp 7129/2014, Rvp 7130/2014,
Rvp 7131/2014, Rvp 7269/2014, Rvp 7270/2014, Rvp 7581/2014, Rvp 7582/2014,
Rvp 7583/2014, Rvp 7584/2014, Rvp 7585/2014, Rvp 7586/2014, Rvp 8434/2014,
Rvp 8435/2014, Rvp 8521/2014, Rvp 8522/2014, Rvp 8523/2014, Rvp 8652/2014,
Rvp 8653/2014, Rvp 8654/2014, Rvp 8736/2014, Rvp 8737/2014, Rvp 8738/2014,
Rvp 8739/2014, Rvp 8932/2014, Rvp 8933/2014, Rvp 9295/2014, Rvp 9296/2014,
Rvp 9297/2014, Rvp 9298/2014, Rvp 9506/2014, Rvp 9599/2014, Rvp 9600/2014,
Rvp 10023/2014, Rvp 10024/2014, Rvp 10305/2014, Rvp 10306/2014, Rvp 10801/2014,
Rvp 10802/2014, Rvp 10803/2014, Rvp 10804/2014, Rvp 10805/2014, Rvp 10816/2014,
Rvp 10817/2014, Rvp 10961/2014, Rvp 10962/2014, Rvp 10963/2014, Rvp 11339/2014,
Rvp 11340/2014, Rvp 11369/2014, Rvp 11370/2014, Rvp 11371/2014, Rvp 12235/2014,
Rvp 12236/2014, Rvp 12362/2014, Rvp 12363/2014, Rvp 12792/2014 a sp. zn.
Rvp 12793/2014 a z tohto obsahu vyplývajúcu právnu a skutkovú súvislosť uvedených
sťažností a taktiež prihliadajúc na totožnosť v osobe sťažovateľky a všeobecných súdov
rozhodol ústavný súd uplatniac citované právne normy tak, ako to je uvedené v bode
1 výroku tohto uznesenia.

2.1 K namietanému porušeniu označených práv postupom a uzneseniami krajského súdu

Ústavný súd už vo viacerých svojich rozhodnutiach podrobne analyzoval dôvody zjavnej neopodstatnenosti sťažností sťažovateľky a plne sa stotožňuje s dôvodmi, ktoré v nich uviedol (napr. sp. zn. III. ÚS 242/2011 z 31. mája 2011, sp. zn. II. ÚS 473/2011 z 20. októbra 2011, sp. zn. II. ÚS 303/2011 z 24. augusta 2012, sp. zn. III. ÚS 397/2011 z 27. septembra 2011, sp. zn. I. ÚS 227/2012 zo 16. mája 2012, sp. zn. I. ÚS 382/2012 z 22. augusta 2012, sp. zn. I. ÚS 409/2012 z 22. augusta 2012, sp. zn. III. ÚS 7/2013

z 15. januára 2013, II. ÚS 377/2013 z 26. júna 2013, sp. zn. III. ÚS 453/2013 z 26. septembra 2013 a iné), pri akceptovaní právnych záverov rozhodnutí všeobecných súdov o vyhlásení exekúcií za neprípustné a ich zastavení, pretože rozhodcovské rozsudky alebo notárske zápisnice, na podklade ktorých boli exekúcie vedené (resp. navrhnuté), neboli z rôznych dôvodov spôsobilými exekučnými titulmi na vedenie exekúcií. Na uvedenom nemení nič ani argumentácia sťažovateľky o porušení práva na účinný prostriedok nápravy a na spravodlivý proces zaručeného čl. 47 charty a z neho vyplývajúcej zásady kontradiktórnosti konania tým, že konajúce súdy pred rozhodnutím o posúdení zmluvnej podmienky ako nekalej, nedali účastníkom konania príležitosť vyjadriť sa k týmto dôvodom, tak ako to sťažovateľka odvodzuje z rozsiahlej judikatúry Súdneho dvora. Ústavný súd v tejto súvislosti predovšetkým pripomína, že sťažovateľka mala možnosť oboznámiť sa s dôvodmi zastavenia exekúcií už z uznesení prvostupňových súdov, proti ktorým aj podala odvolania, v ktorých sa k týmto dôvodom vyjadрила. Obdobne aj povinní z exekúcií, ktorí mali v zmluvnom vzťahu so sťažovateľkou postavenie spotrebiteľov, mali po doručení uznesení prvostupňových súdov možnosť vyjadriť sa, resp. podať odvolanie v tom smere, že si neprajú, aby bolo v ich prípadoch vylúčené uplatnenie nekalej zmluvnej podmienky. Sťažovateľkou uplatnenými argumentmi sa krajský súd vo svojich uzneseniach náležite zaoberal a zrozumiteľne uviedol dôvody, pre ktoré vzhliadol uznesenia prvostupňových súdov ako vecne správne.

Pre ústavnú udržateľnosť napadnutého postupu a uznesenia postačuje, aby bola zásada kontradiktórnosti dodržaná v konaní ako celku (v posudzovanom prípade v konaní na oboch stupňoch). Presadzovanie názoru, že na každom jednom stupni súdnictva musí byť uvedená zásada dodržaná bez výnimky, by podľa názoru ústavného súdu odvolaciu súdu v zásade prisúdilo len funkciu akéhosi kasačného orgánu bez reálnej možnosti konvalidovať prípadné procesné nedostatky vlastným postupom. Na základe uvedeného preto ústavný súd dospel k záveru, že postupom krajského súdu a jeho uzneseniami bol v daných veciach princíp kontradiktórnosti súdneho konania, ktorý je obsahom práv zaručených čl. 46 ods. 1 ústavy, čl. 6 ods. 1 dohovoru a čl. 47 charty, dodržaný, čím k porušeniu označených práv dôjsť nemohlo.

Vzhľadom na to, že sťažovateľke sú známe aj iné dôvody odmietnutia jej sťažností, ústavný súd prihliadajúc na zásadu procesnej hospodárnosti konania predložené sťažnosti v časti smerujúcej proti postupu a uzneseniam krajského súdu odmietol podľa poslednej vety § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnené bez ďalšieho odôvodnenia (bod 2 výroku uznesenia).

2.2 K namietanému porušeniu označených práv postupom a uzneseniami najvyššieho súdu

Z rozhodovacej činnosti ústavného súdu vyplýva, že už uznesením sp. zn. III. ÚS 291/2014 z 24. apríla 2014 odmietol ako zjavne neopodstatnené obsahovo identické sťažnosti sťažovateľky, ktorými napadla postup najvyššieho súdu v dovolacích konaniach a jeho uznesenia, ktorými odmietol sťažovateľkou podané dovolania ako procesne neprípustné.

Ústavný súd preto opätovne konštatuje, že sťažovateľka aj napriek skutočnosti, že jej musí byť známy názor ústavného súdu na danú problematiku, naďalej podáva sťažnosti vo veciach, ktoré sú skutkovo a právne identické s tými, ktoré už ústavný súd v minulosti riešil, preto je zřejmé, že sťažovateľka nesúhlasí s ustáleným názorom ústavného súdu, a teda ani s jeho rozhodnutiami o predchádzajúcich typovo zhodných sťažnostiach sťažovateľky. Vystáva preto otázka, aký význam a efektivitu má uvedený postup pre sťažovateľku, pretože ani podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva nie je bezpodmienečne nevyhnutné ako predpoklad možnosti obrátiť sa na tento medzinárodný súdny orgán vyčerpať právny prostriedok nápravy na národnej úrovni, pokiaľ sa javí z materiálneho hľadiska v skutkovo a právne zhodných prípadoch ako neefektívny.

Keďže preskúmaním pripojených uznesení najvyššieho súdu ústavný súd nezistil žiadnu skutočnosť, ktorá by (v medziach posudzovanej prípustnosti dovolania, pozn.)

signalizovala svojvoľný postup najvyššieho súdu, ktorý by nemal oporu v príslušnom procesnom kódexe, pričom medzi napadnutými uzneseniami najvyššieho súdu a možnosťou porušenia práv sťažovateľky zaručených čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 ústavy, čl. 6 ods. 1 dohovoru a čl. 47 charty nezistil ani takú súvislosť, ktorá by odôvodňovala prijatie predložených sťažností na ďalšie konanie, tieto, rovnako, ako v predchádzajúcom prípade, odmietol podľa poslednej vety § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu ich zjavnej neopodstatnenosti bez ďalšieho odôvodnenia (bod 2 výroku uznesenia).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. mája 2015